

A HÓ ÖT KINCSE

Május végén szomorú hírral került a hazai és a világsajtó hasábjaira a Himalája második és Földünk harmadik legmagasabb hegye, a Kancsendzöngge: a sikeres mászás után, visszatérés közben öt hegymászó, köztük a magyar Eröss Zsolt és Kiss Péter eltűnt, életét veszítette.

A „Hó öt kincse” nevet viselő hegynek valóban öt csúcsa van, a legmagasabb 8586 méterig emelkedik. A Kancsendzöngge Nepál és az Indiához tartozó Sikkim állam határán helyezkedik el, Indiának ez a legmagasabb pontja. A havas csúcs a legkeletibb a Himalája nyolcezres ormai közül.

Az ehhez hasonló, felhőmentes időjárás leginkább a monszun előtti időszakban fordul elő. A hegymászók többsége épp ezért választja a tavasz végét, az áprilist és májust magashegyi vállalkozásaihoz.

A műholdképen jól látszik a Himalája éghajlatválasztó jellege: míg északon a Tibeti-magasföld kopár tundrája és hegyi sztyeppje, jellemzően barna fennsíkjá helyezkedik el 4-5000 méter magasságban, délen a völgyek gyorsan lejtnek a Brahmaputra alföldje felé, és a 2-3000 méter alatti magasságban már az erdők is megjelennek, zöldre festve a vidéket. E két táj közt láthatjuk a jégkoronás csúcsokat, gerinceket és a völgyek felső részeit kitöltő, akát több tíz kilométer hosszúságú gleccsereket.

A Kancsendzöngge tömbjét nyolc kisebb-nagyobb gleccser is határolja, az úrfelvételen a kelet felé tartó Zemu-gleccser a leglátványosabb. Nem csoda, hogy a csodás táj és a híres szent hegy komoly – és néha végzetes – vonzerőt jelent a gyakorlott hegymászók számára.

SZÖVEG: TIMÁR GÁBOR

